

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.
Ł. L. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Gostyninie z dnia 17 kwietnia 2007r., w sprawie II K 241/07 – za czyn z art. 178a § 2 k.k. w zw. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełniony w dniu 15 kwietnia 2007r. - na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerów na okres 4 lat;

II. Sądu Rejonowego w Gostyninie z dnia 17 marca 2008r., w sprawie II K 751/07 – za czyn z art. 244 k.k. popełniony w dniu 1 listopada 2007r. - na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Gostyninie z dnia 10 lipca 2008r., w sprawie II K 201/08 – za czyn z art. 178a § 2 k.k. w zw. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. popełniony w dniu 31 marca 2008r. - na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i jednośladowych na okres 10 lat;

IV. Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 25 lutego 2010r., w sprawie II K 41/10 – za czyn z art. 242 § 3 k.k. popełniony w dniu 24 października 2009r., - na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Gostyninie z dnia 21 listopada 2012r., w sprawie II K 458/12 – za czyn z art. 207 § 1 k.k. popełniony w okresie od lutego 2012r. do czerwca 2012r.,- na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, dozór kuratora w okresie próby. Postanowieniem z dnia 04 grudnia 2013r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;

VI. Sądu Rejonowego w Gostyninie z dnia 20 grudnia 2012r., w sprawie II K 547/12 – za czyny z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. popełnione w dniu 3 października 2012r., i 4 października 2012r. - za każdy z nich na karę po 4 miesiące pozbawienia wolności i karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego w Gostyninie z dnia 24 czerwca 2013r., w sprawie II K 146/13 – za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 13 marca 2013r. - na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zmieniony Wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. Sądu Rejonowego w Gostyninie z dnia 28 października 2013r., w sprawie II K 258/13 – za czyn z 119 § 1 k.w. - popełniony w dniu 15 kwietnia 2013r., oraz za czyn z art. 157 § 3 k.k. popełniony w dniu 15 kwietnia 2014r. - na karę za czyn z pkt I- 20 dni aresztu, za czyn z pkt II - 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin miesięcznie;

IX. Sądu Rejonowego w Gostyninie z dnia 11 grudnia 2013r., w sprawie II K 527/13 – za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 §1 k.k. popełniony w dniu 28 grudnia 2012r. - na karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności;

X. Sądu Rejonowego w Gostyninie z dnia 3 czerwca 2014r., w sprawie II K 112/14 – za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 §2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. - popełniony w dniu 22 grudnia 2013r. - na karę 2 lat pozbawienia wolności i za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 17 grudnia 2013r. - na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku; karę za czyn z pkt I podwyższono do 3 lat pozbawienia wolności, karę łączną podwyższono do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: danych o karalności (k. 15- 17) i dokumentów, szczególnie odpisów wyroków dotyczących skazanego, ujawnionych na rozprawie, a szczegółowo opisanych na kartach: 19-36; 51 i 55-56 akt sprawy. Nie były one kwestionowane przez strony postępowania, a Sąd z urzędu również nie znalazł do tego podstaw.

Jak wynika z obliczenia kary zawartej w opinii o skazanym zastępcy Dyrektora Zakładu Karnego w K. (k. 37-45), skazany Ł. L. karę pozbawienia wolności odbywa od 22 stycznia 2015r. Poprzednio karę pozbawienia wolności odbywał w ZK w P. (od 23.12.2013r.) i ZK Ł.. Obecnie, tj. począwszy od 8 marca 2016r., odbywa karę 5 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gostyninie w sprawie o sygn. akt II K 547/12. Jego zachowanie, także w poprzednich jednostkach, utrzymywało się na zmiennym poziomie. Początkowo było poprawne, ale od września 2014r. odnotowano skrajne pogorszenie się zachowania skazanego. Był karany dyscyplinarnie m.in. za zaprzestanie pracy i negowanie wytycznych i poleceń przełożonych oraz aroganckie zachowanie. Od stycznia 2015r. jego zachowanie w tutejszej jednostce uległo nieznacznej poprawie. Ł. L. nie jest związany z podkulturą przestępczą, a w gronie współosadzonych stara się układać poprawne relacje. W stosunku do przełożonych często prezentuje postawę roszczeniową, kilkakrotnie prezentował zachowania uznawane za aroganckie i naganne. W stopniu zmiennym przestrzega dyscypliny i porządku. Był sześciokrotnie nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie. Jego zachowanie za całokształt odbywanej kary pozbawienia wolności zostało ocenione na dostatecznym poziomie.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) Sąd rozstrzygał w niniejszej sprawie w oparciu o przepis art. 85 k.k. i 86 k.k. w brzmieniu sprzed wejścia w życie tej ustawy, albowiem wszystkie wyroki, które dotyczyły skazanego zostały wydane przed dniem 1 lipca 2015r.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k., w brzmieniu, które ma w sprawie zastosowanie, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Z przedstawionego wyżej zestawienia wyroków oraz treści art. 85 k.k. wynika, iż skazany Ł. L., co do części wyroków, spełnił przesłanki kwalifikujące go do wymierzenia kary łącznej w wyroku łącznym.

Ł. L. był w sumie karany aż dziesięciokrotnie. Pierwszy wyrok, który Sąd brał pod uwagę, opisany w pkt I- zapadł 17 kwietnia 2007r., w sprawie IIK 241/07. Czyny przypisane skazanemu w wyroku opisanym w pkt II- IIK 751/07, a także w kolejnych wyrokach, opisanych w pkt III - IIK 201/08 i w pkt IV - IIK 41/10 oraz w pkt V- IIK 458/12 zostały popełnione odpowiednio w dniach: 1.11.2007r., 31.03.2008r., 24.10.2009r., i w okresie od 02.2012r. do 06.2012r., a więc już po dacie 17 kwietnia 2007r. Tym samym brak podstaw do połączenia kar objętych tymi wyrokami. Kolejny wyrok opisany w pkt II- IIK 751/07 został wydany w dniu 17 marca 2008r. Czyny objęte wyrokami opisanymi w pkt III- IIK 201/08; pkt IV- IIK 41/10 i w pkt V- IIK 458/12 zostały natomiast popełnione później bo w dniu 31.03.2008r., 24.10.2009r i w okresie od 02.2012r. do 06.2012r., a więc po wydaniu wyroku w sprawie IIK 751/07. Kara orzeczona tym wyrokiem nie podlega zatem łączeniu z żadną z kar orzeczonych pozostałymi wyrokami wydanymi wobec skazanego. Następnym chronologicznie wydanym wyrokiem był wyrok opisany w pkt III- IIK 201/08, który zapadł w dniu 10 lipca 2008r. Natomiast czyny objęte wyrokiem opisanym w pkt IV- IIK 41/10 i w pkt V- IIK 458/12 zostały popełnione po dacie wydania omawianego wyroku. W tym przypadku również brak jest przesłanek do orzekania kary łącznej. Kolejny wyrok opisany w pkt IV- IIK 41/10 został wydany w dniu 25 lutego 2010r. Czyn objęty wyrokiem opisanym w pkt V- IIK 458/12 został natomiast popełniony w okresie od 02.2012r. do 06.2012r., a więc już po wydaniu wyroku w sprawie IIK 41/10. Tym samym w tym przypadku również brak przesłanek do orzeczenia kary łącznej. Z uwagi na brak podstaw do połączenia kar orzeczonych w/w wyrokami, w tym zakresie, postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, na podstawie art. 572 k.p.k. zostało umorzone.

W ocenie Sądu, przesłanki temporalne określone w art. 85 k.k. spełnione zostały natomiast w odniesieniu do wyroków Sądu Rejonowego w Gostyninie w sprawie II K 458/12 – opisanego w pkt V i w sprawie III K 547/12, opisanego w pkt VI. Pierwszy z tych wyroków (IIK 458/12) zapadł bowiem w dniu 21 listopada 2012r., a drugi (IIK 547/12) w dniu 20 grudnia 2012r. W sprawie IIK 547/12 skazanemu przypisano popełnienie czynów w dniu 03.10.2012r. i 04.10.2012r., a więc zanim zapadł wyrok w sprawie IIK 458/12. W odniesieniu do wyżej wymienionych wyroków

spełniona jest także przesłanka tożsamości kar – za każde z przestępstw orzeczonych powyższymi wyrokami Ł. L. został bowiem skazany na kary pozbawienia wolności. W sprawie IIK 458/12 wymierzono skazanemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat. Postanowieniem z dnia 04 grudnia 2013r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. W sprawie IIK 547/12 wymierzono skazanemu karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Następnie Sąd zbadał możliwości łączenia kar z kolejnych chronologicznie wydanych wobec skazanego wyroków, które zapadły po 20 grudnia 2012r., a więc po dacie wydania wyroku w sprawie IIK 547/12. Sąd ustalił, że przesłanki określone w art. 85 k.k. spełnione zostały w odniesieniu do wyroków Sądu Rejonowego w Gostyninie, opisanych w pkt VII- IIK 146/13, w pkt VIII- IIK 258/13 i w pkt IX- IIK 527/13. Kary z tych wyroków nie łączą się z karami zapadłymi w wyrokach opisanych w pkt V-VI ponieważ czyny objęte tymi wyrokami zostały popełnione odpowiednio: 13.03.2013r. (IIK 146/13); 15 kwietnia 2013r. (IIK 258/13) i w dniu 28.12.2012r. (IIK 527/13), a więc już po wydaniu w/w wyroków, dlatego też Sąd wymierzył skazanemu drugą karę łączną. Pierwszy z tych wyroków opisany w pkt VII- IIK 146/13 zapadł w dniu 24 czerwca 2013r. Wyrokiem w sprawie IIK 258/13 przypisano skazanemu popełnienie czynu w dniu 15.04.2013r., a w sprawie IIK 527/13 w dniu 28.12.2012, a więc zanim zapadł wyrok w sprawie IIK 146/13. We wszystkich tych przypadkach orzeczono kary pozbawienia wolności, a w wyroku w sprawie IIK 258/13 karę ograniczenia wolności, która podlega łączeniu z karą pozbawienia wolności. Tym samym zostały spełnione przesłanki z art. 85 k.k.

Sąd zbadał także możliwość łączenia kary z kolejnego chronologicznie wydanego wobec skazanego Ł. L. wyroku w sprawie o sygn. akt IIK 112/14- opisanego w pkt X. Wyrokiem tym przypisano skazanemu popełnienie czynów w dniach: 22.12.2013r. i 17.12.2013r., a więc już po wydaniu wyroku w sprawie IIK 527/13, tym samym kary jednostkowe z tego wyroku nie łączą się z karą zapadłą w wyroku opisanym w pkt IX- IIK 527/13.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k., mającym podstawowe znaczenie dla regulacji omawianej problematyki, dolną granicę kary łącznej wyznacza najwyższa z kar wymierzonych za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw. Górną granicę kary łącznej tworzą dwa kryteria: suma kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz wskazany wyraźnie w ustawie maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju. Jakkolwiek - zgodnie z art. 86 § 1 k.k. - przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo.

Wymierzając pierwszą karę łączną z wyroków opisanych w pkt V – IIK 458/12 i pkt VI- IIK 547/12 Sąd miał możliwość wymierzenia kary od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (kara z wyroku IIK 458/12) do 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar). Czyny objęte karą łączną dotyczyły przestępstwa znęcania się oraz dwukrotnie naruszenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, popełnione zostały w dość krótkim odstępie czasu, w przeciągu czterech miesięcy. Sąd orzekł z tych wyroków wobec skazanego Ł. L. karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając skazanemu karę łączną, Sąd oparł się na zasadzie asperacji, która polega na orzeczeniu kary wyższej od najwyższej z kar jednostkowych ale niższej od sumy kar. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 458/12 od dnia 15.01.2014r. do dnia 14.07.2015r. oraz w sprawie IIK 547/12 od dnia 08.03.2016r.

Wymierzając karę łączną z wyroków opisanych w pkt VII - IX Sąd miał możliwość wymierzenia kary od 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności do 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar). Czyny objęte karą łączną dotyczyły przestępstw kradzieży, oraz pobicia. Popełnione zostały w niedużej przestrzeni czasowej w odstępie kilku miesięcy. Sąd orzekł z tych wyroków wobec skazanego Ł. L. karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 146/13 od dnia 14.07.2015r. do dnia 08.01. 2016r. W pozostałym zakresie połączone wyroki pozostawiono do odrębnego wykonania.

Wymierzając Ł. L. kary łączne Sąd wziął pod uwagę okoliczności, które uznać należało za wspólne dla wszystkich kar. W tej mierze przede wszystkim uwzględnić trzeba wielość skazań. Skazany przed popełnieniem czynów objętych

wymierzonymi w tym postępowaniu karami łącznymi był przecież już wielokrotnie skazywany. Co więcej odbywał kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym. Nie przeszkodziło mu to jednak w popełnianiu kolejnych przestępstw. Okoliczność ta kategorycznie uniemożliwiała zastosowanie wobec skazanego zasady pełnej absorpcji, tj. pochłonięcia wszystkich kar jednostkowych przez najsurowszą karę jednostkową. Ponadto zdaniem Sądu stosowanie zasady „pełnej absorpcji” powinno mieć charakter skrajnie wyjątkowy, bowiem kara łączna nie może stanowić premii dla skazanego płynącej z faktu popełniania większej liczby przestępstw. Przeciwno łagodnemu traktowaniu skazanego przemawiał także charakter popełnianych przez niego przestępstw oraz okoliczność, że pomimo poprzednich skazań Ł. L. dopuszczał się kolejnych czynów zabronionych. Nie wyciągnął więc dotychczas żadnych wniosków i nie zrozumiał naganności swojego postępowania. W ocenie Sądu, wymierzone kary łączne spełnią cele wychowawcze i prewencyjne wobec skazanego. Wymierzając skazanemu karę łączną, Sąd miał na uwadze prewencję indywidualną wobec skazanego oraz względy prewencji generalnej. Sąd rozważył także kwestię, czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe były jedno- czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Wymierzając karę łączną Sąd wziął także pod uwagę opinię z Zakładu Karnego w K., z której wynika, że zachowanie Ł. L. w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności bywało różne. Był wielokrotnie karany, prezentował postawę roszczeniową, zachowywał się wobec przełożonych nagannie i arogancko. Obecnie jego zachowanie uległo poprawie, świadczy to jedynie o tym, że resocjalizacja skazanego idzie w dobrym kierunku, choć następuje to bardzo powoli. W ocenie Sądu, brak jest przesłanek do wymierzenia Ł. L. kary łącznej pozbawienia wolności w niższym rozmiarze, albowiem skazany był karany wielokrotnie i to za przestępstwa o znacznej szkodliwości społecznej. Wymierzone kary nie powstrzymały go przed popełnianiem kolejnych przestępstw, a dotychczasowy proces resocjalizacji nie przyniósł jak na razie oczekiwanych rezultatów.

Skazany reprezentowany był przez adwokata z urzędu J. Z., którego koszty pomocy prawnej nie zostały opłacone, dlatego też zasadnym było zasądzenie na jego rzecz kwoty 295,20 zł w tym 23% podatku VAT za obronę z urzędu Ł. L. w postępowaniu przed Sądem I instancji.

Sąd zwolnił Ł. L. w całości od ponoszenia kosztów sądowych, a wydatkami obciążył Skarb Państwa, ponieważ skazany przebywa w zakładzie karnym, nie ma źródła dochodów, dlatego obciążenie go kosztami byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe.